

Súd: Mestský súd Bratislava III
Spisová značka: B1-36Cb/57/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122342329
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Bednarčík
ECLI: ECLI:SK:MSBA3:2024:6122342329.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský Bratislava III v Bratislave sudkyňou JUDr. Antóniou Bednarčík v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, zast. ADVOKÁTI Müller § Dikoš, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, právne zast.: JUDr. Felix Neupauer, advokát, Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, o zaplatenie 866,57 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi

- sumu 866,57 eur,
- úrok z omeškania vo výške 5% p.a. zo sumy 866,57 eur od 28.01.2022 do zaplatenia,

a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd p r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % voči žalovanému, pričom o výške trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica v upomínacom konaní vedenom pod sp. zn. 27 Up 885/2022 domáhal, aby žalovaný zaplatil žalobcovi sumu 866,57 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. z predmetnej istiny od 28.01.2022 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 29.10.2021 došlo vo Q. k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky Q. S., B.: N ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol P. S. AUTOSLUŽBY, IČO: 17 785 685 (ďalej len „poškodený“). K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla P. W. W B.: X v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Žalovaný uvedenú poistnú udalosť eviduje pod č. 8014623184. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 140/2021 zo dňa 05.11.2021, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo značky P. W. L. XXX D X MATIC, B.: N za nájomné vo výške 70,83 eur bez DPH denne a za jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 25 eur bez DPH. V zmysle Protokolu o prenájme náhradného vozidla č. 140/2021 bolo náhradné vozidlo dané do užívania poškodenému dňa 05.11.2021. Nájom náhradného vozidla trval od 05.11.2021 do 08.12.2021 po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise až do doručenia krycieho listu poisťovňou, po ktorú nemohol poškodený s motorovým vozidlom nijakým spôsobom pre vznik škody na ňom disponovať. Po dobu trvania nájmu nemal poškodený k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom

náhradného motorového vozidla bol pre neho nevyhnutný z dôvodu zabezpečenia vykonávania svojej zárobkovej činnosti. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 2132021 zo dňa 10.12.2021, splatnú dňa 23.12.2021 na sumu 2433,22 eur bez DPH za dobu užívania náhradného vozidla od 05.11.2021 do 08.12.2021, t.j. 34 dní. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Fakturovaná suma predstavovala náklady na nájom náhradného vozidla, na ktorých náhradu nesie zodpovednosť poistenec žalovaného. Vynaložením predmetných nákladov na nájom náhradného vozidla poškodenému vzniká voči žalovanému nárok na ich náhradu. Poškodený dňa 10.12.2021 odplatne postúpil svoju budúcu pohľadávku voči žalovanému titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla vo výške 2.433,22 eur bez DPH spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu. Započítaním pohľadávky poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenému vyplývajúcou z faktúry č. 2132021 v zmysle bodu 5 Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 10.12.2021 vznikla voči žalovanému pohľadávka vo výške 2.433,22 eur bez DPH, ktorej postúpenie poškodený oznámil žalovanému. Žalobca vyzval žalovaného na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla, ktorá pohľadávka mu bola postúpená poškodeným, listom zo dňa 10.12.2021. Žalovaný listom zo dňa 13.01.2022 oznámil žalobcovi, že dňa 12.01.2022 ukončil šetrenie poistnej udalosti a že poistné plnenie predstavuje suma 1.566,65 eur. Žalovaný uviedol, že doba zapožičania bola priznaná v počte 27 dní do 25.11.2021, t.j. deň po vystavení faktúry za opravu vozidla. Z výpočtu výšky plnenia vyplýva, že žalovaný krátil poistné plnenie aj o prevádzkové náklady poškodeného vozidla vo výške 37,36 eur, tento postup však bližšie nevysvetlil. Dňa 14.01.2022 žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie za nájom náhradného motorového vozidla poškodeným vo výške 1.566,65 eur. Žalovaný tak svojvoľne a bezdôvodne na základe individuálnych výpočtov zamestnanca, či likvidátora žalovaného, krátil poistné plnenie, a teda konal v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami. Vzhľadom k tomu, že žalovaný neposkytol žalobcovi poistné plnenie v rozsahu zodpovedajúcom pohľadávke žalobcu titulom náhrady škody vo forme účelne vynaložených nákladov na náhradné vozidlo používané poškodeným po dobu nemožnosti užívania poškodeného motorového vozidla v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poistencom žalovaného, je žalobca aktívne vecne legitimovaný na podanie tohto návrhu na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 866,57 eur predstavujúcej rozdiel medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla vo výške 2.433,22 eur a poskytnutým poistným plnením vo výške 1.566,65 eur. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v obdobných súdnych sporoch ustálila i súdna prax, v zmysle ktorej skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry započítaním, nespôsobuje rozpor s § 524 OZ, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje to, že došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Od poškodeného nemožno spravodlivo očakávať, že po dobu, po ktorú sa jeho poškodené vozidlo nachádza v autoservise, zmení svoj životný štýl v tom smere, že namiesto auta začne cestovať pešo, bicyklom alebo prostriedkami hromadnej dopravy, a preto mu nemožno vytknúť, že si od žalobcu prenajal náhradné vozidlo. Užívanie prenajatého náhradného vozidla po dobu od 05.11.2021 do 08.12.2021, t.j. do doručenia krycieho listu poisťovňou, bolo v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou. Jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne vzniká nárok, oprávnenému (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1Cob/85/2015). Keďže sa žalovaný dostal do omeškania s poskytnutím poistného plnenia vo výške 866,57 eur žalobcovi ako postupníkovi, a to ku dňu 28.01.2022, nakoľko bol povinný poskytnúť poistné plnenie žalobcovi do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie, t.j. po 12.01.2022, teda z predmetnej istiny vo výške úroku z omeškania 5 % ročne od 28.01.2022 do zaplatenia v súlade s § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

2. Súd vydal dňa 15.06.2022 platobný rozkaz v navrhovanom znení, proti ktorému podal žalovaný odpor, ktorý odôvodnil nasledovne. Žalovaný namietal, že žalobca v podanej žalobe neuvádza, o aké zákonné ustanovenia opiera svoj nárok, teda ho nijakým spôsobom nekonkretizuje. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal existenciu pasívnej vecnej legitimácie na strane žalovaného. Žalobca nie je vo vedenom konaní aktívne vecne legitimovaný. Z uvádzaného skutkového stavu vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Subjektom zaviazaným na plnenie bol práve poškodený a nie žalovaný. Poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť Zmluvu o postúpení pohľadávky, uvedené je v rozpore s vyššie citovaným

zákoným ustanovením § 524 OZ. Ak poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalovanému pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálna žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitimovaný subjekt na strane žalobcu v predmetnom konaní. Tento právny úkon žalovaný považoval podľa ustanovenia § 39 OZ za absolútne neplatný. Žalobca zároveň žiadnym spôsobom nepreukázal, že poškodený bol náhradné vozidlo nútený užívať. V čestnom prehlásení žalobca síce uviedol dôvod zapožičania motorového vozidla, avšak tento dôvod nebol žiadnym spôsobom bližšie špecifikovaný (nehovoriac už o jeho preukázaní), preto ho považuje za zjavne účelový. Žalobca v tejto otázke neunesol dôkazné bremeno. Moment doručenia krycieho listu autoservisu (na ktorý sa poškodený odvoláva vo svojom čestnom prehlásení) je absolútne irelevantný a účelový, keďže autoservis nie je žiadnym spôsobom oprávnený zdržiavať už opravené motorové vozidlo poškodeného (ako predmet jeho vlastníckeho práva), resp. podmieňovať jeho vydanie poškodenému doručením krycieho listu poisťovne (napokon aj faktúra vystavená autoservisom má lehotu splatnosti). Vo vzťahu k výške a odôvodnenosti poskytnutého plnenia žalovaným sa odvolal na odôvodnenie v Oznámení o poistnom plnení, v zmysle ktorého boli priznané náklady na prenájom náhradného vozidla do 25.11.2021, t.j. jeden deň po vystavení faktúry za opravu motorového vozidla poškodeného. Žalobca od uplatňovaného nároku za prenájom náhradného motorového vozidla neodrátal prevádzkové náklady vo výške 37,36 eur, ktoré by poškodený inak vynaložil na prevádzku svojho motorového vozidla, ak by poškodené nebolo. Žalobca zároveň žiadnym spôsobom nenamietol skutočnosť uvedenú v Oznámení o poistnom plnení, že žalovaný poskytol poistné plnenie za prenájom náhradného vozidla vo výške 1.901,13 eur a po odpočítaní dlžného poistného poškodeného za poistnú zmluvu uzavretú so žalovaným č. 6822498212 (vo výške 186,35 eur) a č. 6812886174 (vo výške 148,13 eur), vyplatil sumu 1.566,65 eur. Napriek uvedenej skutočnosti si žalobca uplatňuje aj nárok vo výške 334,48 eur (186,35 eur + 148,13 eur), ktorý bol v zmysle uvedeného započítaný na dlžné poistné poškodeného. Žalovaný namietal aj úrok z omeškania, keďže žalovaný v lehote troch mesiacov ukončil prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie, oznámil a vyplatil výšku poistného plnenia a k neposkytnutej časti uplatňovaného nároku poskytol vysvetlenie jeho dôvodov.

3. Žalobca v replike poukázal na § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP, o ktoré opiera svoj nárok. Následne sa žalobca vyjadril aj k pasívnej vecnej legitimácii. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla je podľa nášho názoru rozhodujúce, že v dôsledku škodovej udalosti zavinennej klientom žalovaného nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a na dobu jeho opravy si musel zapožičať náhradné vozidlo. Zároveň pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nákladov vzniknutých z titulu nájmu náhradného vozidla je potrebné vychádzať z celkovej doby, počas ktorej bolo vozidlo poškodeného z dôvodu jeho opravy v autoservise, a tiež zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. Žalovaný vôbec neberie do úvahy reálnu dobu, počas ktorej bol poškodený v dôsledku ním nezavineného konania vylúčený z užívania svojho vozidla. Žalovaný spolu s odporcom predložil časť faktúry vystavenej autoservisom GALIMEX s.r.o. zo dňa 24.11.2021. Z predloženej časti faktúry za opravu vozidla síce vyplýva dátum vystavenia dňa 24.11.2021, avšak vzhľadom na odplatný charakter tohto záväzkového vzťahu je oprava v širšom slova zmysle ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany, v danom prípade z titulu náhrady škody žalovaným. Dĺžka prenájmu náhradného vozidla v predmetnej veci tak bola v priamej úmere s promptnosťou šetrenia poistnej udalosti a vydaním krycieho listu zo strany žalovaného. Žalovaný si svojvoľne určil dobu trvania nájmu práve do 25.11.2021. Až poskytnutím peňažného plnenia, ktoré zo sféry vplyvu poisťovne prejde do sféry vplyvu poškodeného, resp. autoservisu je škoda na poškodenom vozidle reparovaná, pretože samotným vystavením faktúry za opravu poškodeného vozidla poškodený ešte nemá okamžitú možnosť vrátiť náhradné vozidlo. Po pripísaní plnenia na účet autoservisu, tento informoval poškodeného o možnosti prevzatia opraveného vozidla a až potom bola reparovaná možnosť užívania predmetu vlastníctva. Poškodený v danom prípade nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť priebeh a dobu trvania opravy poškodeného vozidla, resp. jeho zotrvanie v autoservise. Bezodkladne po tom, ako bol poškodený informovaný o možnosti prevzatia opraveného vozidla, si toto aj vyzdvihol a náhradné vozidlo vrátil ešte predtým, ako mu bolo opravené vozidlo vydané autoservisom. Argumentácia žalovaného je irelevantná, a to s poukazom na skutočnosť, že v prípade vykonávania opráv motorových

vozidiel v dôsledku poistných udalostí je zo strany autoservisov bežne uplatňované zádržné právo k opravovanému motorovému vozidlu, a to celkom v súlade so zákonom, a to až do momentu zaplataenia fakturovanej ceny opravy poškodeného motorového vozidla, resp. poskytnutia poistného plnenia poisťovňou alebo krycieho listu zo strany poisťovne. Až následne teda klasicky dochádza k vydaniu opraveného motorového vozidla poškodenému. Poškodený žiadnym spôsobom neprispel k navýšeniu nákladov zapožičania náhradného motorového vozidla a nie je možné od neho spravodlivo požadovať, aby ako účastník škodovej udalosti, ktorú nezavinil, disponoval dostatočnou hotovosťou (finančnými prostriedkami) na vyplatenie nákladov opravy autoservisu len za účelom, aby skrátil dobu zapožičania náhradného motorového vozidla. Žalobca sa ďalej zaoberal odpočtom prevádzkových nákladov zo strany žalovaného. Žalovaný do spisu doložil listinu, ktorú označil ako kalkulácia odpočtu prevádzkových nákladov. Uvedená položka by mala predstavovať náklady, ktoré by poškodenému vznikli prevádzkou jeho vlastného vozidla, žalovaným predložená listina nijako nepreukazuje vykonaný odpočet a konanie žalovaného nemá žiaden právny základ. Náklady, ktoré by poškodenému vznikli používaním vlastného motorového vozidla, by podľa názoru žalovaného mohli byť len náklady na pohonné hmoty, tieto však poškodený znášal sám a neboli súčasťou fakturovaného nájomného. K úrokom z omeškania žalobca poukázal na judikatúru Ústavného súdu SR, a to nálezy sp. zn. III. ÚS 309/2020-33, ako aj sp. zn. III. ÚS 214/2020 a sp. zn. III. ÚS 215/2020. Najvyšší súd SR následne zaujal právny názor v intenciách výkladu Ústavného súdu SR, a to v uznesení zo dňa 23.02.2022, sp. zn. 3Obdo/27/2021. Pokiaľ ide o žalovaným odpočítané položky v sumách 186,35 eur a 148,13 eur, ktoré majú predstavovať dlžné poistné poškodeného za označené poistné zmluvy, tento odpočet je nedôvodný. Žalobca si uplatnil náhradu škody aj za predmetné položky, pretože v oznámení žalovaný jasne nevysvetlil, o aké poistné zmluvy sa má jednať a z čoho majú pozostávať uvedené sumy. Svoj postup konkrétne nevysvetlil ani v podanom odpore.

4. Predmetná vec bola postúpená tunajšiemu súdu dňa 28.07.2022.

5. Žalobca doplnil svoje vyjadrenie dňa 04.12.2023 tak, v danom prípade je plne dôvodné trvanie nájmu do ukončenia opravy a súčasne vystavenia krycieho listu žalovaným dňa 08.12.2021. Poškodený je momentom vzniku škody nútený komunikovať s poisťovňou vinníka škodovej udalosti, ktorá si kladie podmienky pre krytie vzniknutej škody zapríčinennej jej poisťovňou, a to v prvom rade určovaním autorizovaných servisov, s ktorými sú v zmluvnom vzťahu. Výberom iného servisu by poškodený postupoval značné riziko pri uplatňovaní nároku na náhradu škody voči poisťovni. Poškodený sa tak stáva vazalom poisťovne pri výbere autoservisu. Výberom autoservisu, ktorý je v zmluvnom vzťahu s poisťovňou sa končí jeho súčinnosť s poisťovňou a túto v plnej miere preberá autorizovaný servis, ktorému je poisťovňa zaviazaná plniť za vykonanie opravy, a to práve doručením krycieho listu. Krycí list predstavuje zabezpečenie úhrady nákladov za vykonanie opravy a protiplnením autoservisu je vydanie opraveného vozidla poškodenému. Poškodený si nechal svoje vozidlo opraviť v zmluvnom autorizovanom servise žalovaného-GALIMEX, s.r.o. pre model poškodeného vozidla. Odovzdaním poškodeného vozidla do autoservisu sa končí akákoľvek súčinnosť poškodeného s poisťovňou a túto v plnej miere preberá autorizovaný servis, ktorému je poisťovňa zaviazaná za vykonanie opravy, a to buď doručením krycieho listu, resp. poskytnutím poistného plnenia. Vydanie opraveného vozidla až doručením krycieho listu zo strany poisťovne musí predstavovať dohodu medzi autoservisom a poisťovňou, inak by vydanie krycieho listu nemalo opodstatnenie. Vozidlo poškodeného by neskončilo v autorizovanom servise, nebyť konania poisťovne žalovaného a inštrukcií poisťovne. Poukázal aj na § 560 OZ, resp. § 326 ObZ o synalagmatickom záväzku, ktoré vylučujú neoprávnené konanie autoservisu. Skutočnosť, že opravované vozidlo poškodené konaním poisťovne žalovaného zotrúva v autoservise až do momentu poskytnutia plnenia je priamou a bezprostrednou príčinou vzniku uplatneného nároku na náhradu škody, pričom nevydanie vozidla ku dňu poskytnutia zdaniteľného plnenia podľa faktúry vystavenej autoservisom a doručovanej len poisťovni nepredstavuje žiadnu ďalšiu, ani inú príčinu, ktorá by bola samostatnou a rozhodujúcou príčinou pre vznik škody, resp. v dôsledku ktorej by došlo k pretrhnutiu príčinnej súvislosti.

6. V rámci vysvetľovacej povinnosti žalobca uviedol, že postúpenie pohľadávky poškodený oznámil žalovanému podaním zo dňa 10.12.2021, pričom toto bolo žalovanému doručené zo strany žalobcu v prílohe podania označeného ako Uplatnenie náhrady škody z postúpenej pohľadávky zo dňa 10.12.2021. Podaním zo dňa 10.12.2021, zaslaným žalovanému dňa 13.12.2021 a doručeným dňa 16.12.2021 si žalobca u žalovaného uplatnil nárok na poistné plnenie v rozsahu 2.433,22 eur bez DPH. Žalovaný na základe uplatnenia náhrady škody žalobcom vykonal šetrenie poistnej udalosti a poistné

plnenie vypočítal a priznal vo výške 1.566,65 eur, ktorá čiastka bola na účet žalobcu pripísaná dňa 14.01.2022. Žalovaný zaslal žalobcovi písomné oznámenie o poistnom plnení zo dňa 13.01.2022, kde v rámci odôvodnenia svojho výpočtu uviedol, že dobu zapožičania priznal v počte 27 dní do 25.11.2021. Obdobie od 05.11.2021 do 25.11.2021 však predstavuje 21 dní, nie 27, pričom v rámci výpočtu výšky plnenia žalovaný uviedol, že od fakturovanej čiastky okrem DPH, ktorú si však žalobca neuplatňoval, odpočítal náklady na náhradné vozidlo v rozsahu 7 dní a prevádzkové náklady poškodeného vozidla vo výške 37,36 eur. Od takto vypočítaného poistného plnenia následne odpočítal čiastky 186,35 eur a 148,13 eur, ktoré majú údajne predstavovať dlžné poistné za poistné zmluvy 6822498212 a 6812886174, avšak z výpočtu žalovaným uvedený výpočet žalobca považoval za zmätočný a žalobcom uplatnená suma 866,57 eur teda predstavuje rozdiel medzi uplatnenou pohľadávkou vo výške 2.433,22 eur a vyplatenou čiastkou v sume 1.566,65 eur, pričom zahŕňa aj krátené poistné. Vo vzťahu ku krátenému poistnému žalovaný až v odpore uviedol, že sa má jednať o poistné samotného poškodeného za poistné zmluvy poškodeného uzavreté so žalovaným, ktoré bolo započítané na dlžné poistné poškodeného. Vo vyjadrení k odporu žalobca uviedol, že odpočet žalovaného považuje za svojvoľné a nedôvodné krátenie poistného plnenia a uplatňuje si tak náhradu škody i v tomto rozsahu, pričom žalobcovi dodnes nie je zrejmé, z akého titulu a na základe čoho si žalovaný započítal dlžné poistné poškodeného na bližšie nešpecifikované poistné zmluvy. Vzhľadom k tomu, že došlo k postúpeniu pohľadávky na žalobcu a uplatneniu nároku z jeho strany nebol žalovaný oprávnený odpočítať od uplatnenej pohľadávky dlžné poistné poškodeného.

7. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi doloženými v spise a ustálil nasledovný skutkový stav.

8. Zo zmluvy o nájme č. 140/2021 zo dňa 05.11.2021 uzavretej medzi žalobcom ako prenajímateľom a P. S.-Autoslužby ako nájomcom vyplýva, že predmetom nájmu bol osobný automobil XX.XX.XXXX W., B.: N v dobe od 05.11.2021 do 08.12.2021 s denným nájomným vo výške 130 eur, zmluvným nájomným 85 eur vrátane DPH a poplatkom za pristavenie a odobratie vozidla v sume 30 eur.

9. Z potvrdenia o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla súd zistil, že poškodené motorové vozidlo bolo do servisu GALIMEX s.r.o. prevzaté za účelom opravy dňa 02.11.2021 a po ukončení opravy a doručení krycieho listu dňa 08.12.2021 bolo odovzdané dňa 10.12.2021.

10. Z faktúry č. 2132021, predmetom ktorej bol prenájom motorového vozidla podľa zmluvy o nájme č. 140/2021 vyplýva celková cena 2.919,86 eur s DPH, 2.433,22 eur bez DPH. Okrem prenájmu vozidla v období od 05.11.2021 do 08.12.2021 za 34 dní v sume 2.408,22 eur bez DPH faktúra zahŕňa aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 25 eur bez DPH, resp. 30 eur s DPH.

11. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 10.12.2021 vyplýva, že poškodený ako postupca postúpil podľa § 524 ods. 1 OZ na žalobcu peňažnú pohľadávku voči žalovanému týkajúcu sa náhrady účelne vynaložených nákladov za užívanie náhradného vozidla vo výške 2.433,22 eur bez DPH za odplatu, ktorá v zmysle bodu 4 je vo výške 2.433,22 eur, ktorá zodpovedá faktúre č. 2132021. V bode 5 si zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky, teda na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo sa podpisom tejto zmluvy započítavajú. Žalobca si bude vymáhať predmetnú pohľadávku vo vlastnom mene a na vlastný účet. Predmetné postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené prostredníctvom Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 10.12.2021, ktoré bolo žalovanému doručené 16.12.2021.

12. V čestnom prehlásení zo dňa 10.12.2021 poškodený uviedol, že mal od žalobcu zapožičané náhradné vozidlo z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti v autoservise až do doručenia krycieho listu poisťovňou a nemal k dispozícii žiadne iné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol pre neho nevyhnutný z dôvodu zabezpečenia podnikateľskej činnosti.

13. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 13.01.2022 vyplýva, že žalovaný poukázal sumu 1.566,65 eur na účet žalobcu. Likvidátor žalovaného sa k osobitostiam likvidácie vyjadril tak, že doba zapožičania bola priznaná v počte 27 dní do 25.11.2021, teda deň po vystavení faktúry za opravu vozidla. Po tomto dátume nevzniká nárok na preplatenie náhradného vozidla. Žalovaný odpočítal zo sumy 2.919,86 eur, sumu 601,15 eur ako neprimerané náklady na náhradné vozidlo 7 dní, 37,36 eur ako prevádzkové náklady poškodeného počas doby nájmu, DPH vo výške 380,22 eur, ako aj dlžné poistné za poistnú zmluvu

6822498212 vo výške 186,35 eur, ako aj dlžné poistné za poistnú zmluvu 6812886174 vo výške 148,13 eur.

14. Súd sa v rámci dokazovania oboznámil aj s ďalšími dôkazmi predloženými v konaní, ako napr. s Protokolom o prenájme náhradného vozidla č. 140/2021, s potvrdením autoservisu, s kalkuláciou odpočtu prevádzkových nákladov, s e-podacím hárkom zo dňa 13.12.2021, s rozhodnutiami súdov predloženými stranami, ako aj ústnymi a písomnými prejavmi strán konania.

15. Súd vec právne posúdil podľa nasledujúcich ustanovení:

16. Podľa § 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

17. Podľa § 153 ods. 1 strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Podľa odseku 2 na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

18. Podľa § 153 ods. 3 ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

19. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

20. Podľa § 215 ods. 1 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

21. Podľa § 215 ods. 2 CSP, skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

22. Podľa § 218 ods. 1 CSP obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku rozsudku. Vo výroku rozhodne tiež o nároku na náhradu trov konania, ak sa o ňom nerozhoduje samostatne.

23. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. o PZP“) poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

24. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

25. Podľa § 4 ods. 4 zákona o PZP poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

26. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

27. Podľa § 427 ods. 1 OZ fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

28. Podľa § 427 ods. 2 OZ rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

29. Podľa § 442 ods. 1, ods. 2, ods. 3 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Pri škode spôsobenej niektorým trestným činom korupcie sa uhrádza aj nemajetková ujma v peniazoch. Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

30. Podľa § 524 OZ ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. Podľa odseku 2 s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

31. Podľa § 525 OZ ods. 1 postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

32. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

33. Podľa § 529 ods. 1 OZ námietky proti pohľadávke, ktoré mohol dlžník uplatniť v čase postúpenia, mu zostávajú zachované i po postúpení pohľadávky.

34. Podľa § 529 ods. 2 OZ dlžník môže použiť na započítanie voči postupníkovi aj svoje na započítanie spôsobilé pohľadávky, ktoré mal voči postupcovi v čase, keď mu bolo oznámené alebo preukázané postúpenie pohľadávky (§ 526 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>), ak ich oznámil bez zbytočného odkladu postupníkovi. Toto právo má dlžník aj v prípade, že jeho pohľadávky v čase oznámenia alebo preukázania postúpenia neboli ešte splatné.

35. Žalobca sa podanou žalobou domáha nároku na zaplatenie sumy 866,57 eur titulom náhrady škody, ktoré mu vznikli vo forme účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla po dobu opravy motorového vozidla poškodeného, v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej klientom žalovaného. Náhradu škody si žalobca uplatnil u žalovaného listom zo dňa 10.12.2021.

36. V konaní nebolo sporné, že dopravná nehoda sa stala dňa 29.10.2021 v dôsledku prevádzky motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Sporným nebola ani tá skutočnosť, že v nadväznosti na vykonanie opravy poškodeného motorového vozidla poškodený uzavrel zmluvu o nájme dopravného prostriedku č. 140/2021, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému motorové vozidlo značky P. W., B.:N Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 2132021 zo dňa 10.12.2021, splatnú dňa 23.12.2021 na sumu 2.433,22 eur bez DPH, predmetom ktorej bol nájom v rozsahu 34 dní a jednorazový príspevok za pristavenie, prevzatie a čistenie vo výške 25 eur bez DPH. Cena prenájmu náhradného vozidla za jeden deň bola 70,83 eur bez DPH (85 eur s DPH). Náhradu škody si žalobca uplatnil u žalovaného listom zo dňa 10.12.2021, ktorý mu listom zo dňa 13.01.2022 oznámil, že dňa 12.01.2022 ukončil prešetrovanie poistnej udalosti. Žalobca spolu s uplatnením nároku na náhrady škody oznámil žalovanému aj postúpenie pohľadávky z postupcu na postupníka. Žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie za prenájom motorového vozidla za 27 dní prenájmu náhradného vozidla a účtovanou sadzbou denného nájomného vo výške 70,83 eur bez DPH. Žalovaný poskytol poistné plnenie za prenájom náhradného vozidla vo výške 1.901,13 eur a po odpočítaní dlžného poistného poškodeného za poistnú zmluvu uzavretú so žalovaným č. 6822498212 (vo výške 186,35 eur) a č. 6812886174 (vo výške 148,13 eur), vyplatil sumu 1.566,65 eur.

37. Spornou bola v konaní aktívna vecná legitímácia v súvislosti so zmluvou o postúpení pohľadávky, ktorá je podľa žalovaného neplatná podľa § 39 OZ, ako aj pasívna vecná legitímácia, keďže nárok nevyplýva ani z Občianskeho zákonníka a ani zo zákona o PZP. Žalovaný namietal neprimeranosť dĺžky účelnej a nevyhnutnej doby nájmu náhradného vozidla v rozsahu 34 dní, keď uznal len 27 dní s ohľadom na ukončenie opravy servisom dňa 24.11.2021 (došlo k omylu pri výpočte poisťovne, keď priznali viac), pričom v tomto smere rozporoval zadržanie motorového vozidla servisom do doručenia krycieho listu žalovaným. Sporným bolo aj nepriznanie nároku na náhradu škody v sume 37,36 eur ako prevádzkových nákladov poškodeného vozidla počas doby nájmu a odpočítanie dlžného poistného z poistných zmlúv č. 6822498212, č. 6812886174, ktoré podľa žalobcu nebolo jednak preukázané, ako aj nebolo uplatnené zo strany žalovaného bezodkladne. Žalovaný namietal aj uplatňovanie úrokov z omeškania v prípade skončenia šetrenia škodovej udalosti včas.

38. Súd sa v prvom rade zaoberal otázkou vecnej legitímácie. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 06. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

39. Žalovaný v tomto smere namietal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu z dôvodu postúpenej pohľadávky, ktorá v čase postúpenia neexistovala. Súd v tomto smere dáva do pozornosti rozhodnutie týkajúce sa vzájomného započítania pohľadávok v rámci zmluvy o postúpení pohľadávok a rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp. zn. 3 Cob 220/2017, v odôvodnení ktorom sa uvádza, že „v rámci biznis modelu podnikateľskej činnosti žalobcu prišlo k situácii, kedy žalobca vystavil faktúru za prenájom vozidla pre poškodeného, pričom poškodenému na základe vystavenia tejto faktúry vznikla škoda, ktorá má znášať/nahradiť poisťovňa ako subjekt zodpovednostného vzťahu zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Na základe uvedeného prišlo kvázi k forme úhrady postúpením práva na náhradu škody zo strany poškodeného na žalobcu (čo zakladá aj aktívnu legitímáciu žalobcu v konaní)“. Odvolací súd v citovanom rozhodnutí uvádza, že „úhradu nájomného supluje v tomto prípade samotné postúpenie. Je nesporné, že predmetná pohľadávka mohla byť predmetom postúpenia, pretože predmetom postúpenia bol nárok na náhradu škody, ktorý vznikol poškodenému ako následok dopravnej nehody. V prejednávanej veci je predmetom konania skutočná škoda podľa § 442 ods. 1 OZ v spojení so zákonom o PZP, t.j. náklady spojené s odstraňovaním dôsledkov poškodenia, medzi ktoré patrí aj prenájom náhradného motorového vozidla. Vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že nejde o pohľadávku, ktorá by nemohla byť predmetom postúpenia v zmysle § 525 ods. 1 OZ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>, odvolací súd dospel k záveru, že žalobca je aktívne legitimovaný. Náklady poškodený ako nájomca náhradného vozidla voči svojmu veriteľovi ako prenajímateľovi nezaplatil, vysporiadaním záväzku však došlo k postúpeniu pohľadávky, v dôsledku čoho si žalobca uplatnil dlh od žalovaných.“ S ohľadom na právny záver vyslovený v rozhodnutí krajského súdu, s ktorým sa súd v plnom rozsahu stotožnil, je potrebné zdôrazniť, že rovnako tak v danom prípade zmluvou o postúpení pohľadávok došlo jednak k postúpeniu pohľadávky a zároveň k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom, z čoho súd odvodzuje aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v predmetnom konaní. Vzniku práva žalobcu je odvodený z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi žalobcom ako postupníkom a poškodeným ako postupcom v bode 5, kde si zmluvné strany dohodli započítanie ich vzájomných nárokov na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo momentom podpisu zmluvy o postúpení pohľadávky, čím je preukázaný samotný vznik práva žalobcu v podobe skutočnej škody zodpovedajúcej majetkovej ujme, ktorá nastala v jeho majetkovej sfére v nadväznosti na citované dojednanie bodu 5 predmetnej zmluvy.

40. K pasívnej vecnej legitímácii a námietke právneho posúdenia, resp. absencie zákonných ustanovení o aké žalobca svoj nárok v žalobe opiera, súd konštatuje, že právne posúdenie je vecou súdu. Žalovaný je subjektom zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného, čo v konaní nebolo sporné. Nároky, ktoré sú hradené z povinného zmluvného poistenia sú vymedzené v ustanovení § 4 ods. 2 zákona o PZP, pričom na predmetný nárok žalobcu na náhradu peňažnej čiastky zodpovedajúcej nájomnému za užívanie náhradného vozidla z povinného zmluvného poistenia sa vzťahuje § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP. S ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu, a to že ide o prevádzateľa sa na zmluvné poistenie vzťahuje objektívna zodpovednosť podľa § 427 OZ. Na zmluvné poistenie sa môže vzťahovať na osoby, ktoré za škodu zodpovedajú podľa ustanovenia § 427 OZ (t. j. objektívna zodpovednosť prevádzateľa motorového vozidla), ale aj na osoby, ktoré za predmetnú škodu zodpovedajú podľa ustanovenia § 420 OZ (t. j. subjektívna zodpovednosť vodiča vozidla založená na princípe zavinenia). Vzhľadom na vyššie uvedené je žalovaný v tomto spore subjektom povinným z hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide, a teda je daná jeho pasívna vecná legitímácia.

41. K otázke účelnosti a nutnosti predmetných nákladov je treba uviesť, že v konaní bolo nesporné, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody,

ktorú zavinil klient žalovaného. Poškodený si uplatnil nárok iba za nevyhnutné obdobie, t.j. za obdobie, kedy bolo jeho vlastné motorové vozidlo v oprave, pričom náhradné vozidlo používal za tým istým účelom ako svoje vlastné vozidlo, ide teda o účelne vynaložené náklady. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti bolo podstatné, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a musel si vypožičať náhradné vozidlo (bližšie pozri rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Cob/134/2014). Úhrada za nájom náhradného vozidla bola dôvodná za dobu, počas ktorej nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a bol počas opravy svojho vozidla obmedzený vo svojom vlastníckom práve k svojmu motorovému vozidlu, pričom túto skutočnosť nezavinil. V priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou a opravou auta bol poškodený nútený požičať si iné vozidlo, za ktoré musel uhradiť nájomné, čím mu vznikla priamo škoda, ktorá sa kryje z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu (bližšie pozri rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Cob/189/2014 <<http://merit.slv.cz/3Cob/189/2014>>). Potrebu využívať náhradne vozidlo tak ako poškodené vozidlo, ktoré práve v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený používať, a to na výkon podnikateľskej činnosti, a preto si musel vypožičať náhradné vozidlo, je odôvodnená samotnou skutočnosťou, že poškodený bol podnikateľským subjektom, ktorý motorové vozidlo využíval. V čestnom prehlásení poškodeného zo dňa 10.12.2021 poškodený uviedol, že od žalobcu mal prenajaté náhradné vozidlo z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti v autoservise a v tomto období nemal možnosť použiť iné vhodné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol preňho nevyhnutný z dôvodu zabezpečenia podnikateľskej činnosti. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti je podstatné, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a musel si vypožičať náhradné vozidlo, čo preukázal vystavenou faktúrou.

42. Z nájomnej zmluvy, ako aj protokolu o odovzdaní náhradného vozidla je zrejmé, že počet dní prenájmu, za ktoré si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody, trval 34 dní, t.j. od 05.11.2021 do 08.12.2021, pričom cena za deň bola dohodnutá na 70,83 eur bez DPH, resp. 85 eur s DPH. K vráteniu vozidla došlo dňa 10.12.2021, ako vyplýva z protokolu (prehlásenia autoservisu). Z prehlásenia autoservisu (č.l. 8) vyplýva, že poškodené vozidlo bolo prevzaté do autoservisu za účelom opravy dňa 02.11.2021 a po ukončení opravy a doručení krycieho listu zo strany poisťovne dňa 08.12.2021 bolo poškodené vozidlo odovzdané držiteľovi. Z uvedených skutočností je možné jednoznačne ustáliť, že žalobca si uplatňoval nárok na náhradu škody za dobu prenájmu náhradného vozidla do dňa ukončenia opravy a doručení krycieho listu, kedy si poškodený mohol zo servisu motorové vozidlo vyzdvihnúť. Žalobca, resp. právny predchodca žalobcu nezodpovedá za dĺžku doby, počas ktorej bolo poškodené vozidlo v servise. Po odovzdaní vozidla do opravy nemohol poškodený priamo ovplyvniť dĺžku trvania opráv a postup prác v servise, keďže tie boli závislé od ďalších faktorov, ako napríklad počet objednávok, personálne obsadenie a technická vybavenosť servisu a ide tak o objektívne okolnosti, existujúce nezávisle od vôle a konania poškodeného. Poškodený preto z objektívnych príčin nemohol v rozhodnom období užívať svoje vozidlo a odôvodnene si počas tejto doby zabezpečil náhradné vozidlo (bližšie pozri rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2 Co 240/2014 <<http://merit.slv.cz/2Co/240/2014>>).

43. Súd na základe vykonaného dokazovania nemal za sporné, že oprava poškodeného motorového vozidla bola vykonaná dňa 24.11.2021, avšak v tomto smere žalovaný netvrdil a ani nepreukázal, že poškodený mal informáciu o ukončení opravy vozidla skôr ako dňa 8.12.2021, kedy zmluvný autorizovaný servis žalovaného (v konaní nebolo sporné) oznámil poškodenému, že po doručení krycieho listu je možné motorové vozidlo si prevziať. Súd dáva do pozornosti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/37/2022 zo dňa 13.4.2022, podľa ktorého „nemožno ustáliť, že z faktúry za opravu motorového vozidla je možné jednoznačne konštatovať, že už dňom jej vystavenia si poškodený mohol motorové vozidlo prevziať, a teda aj nájom náhradného vozidla mohol byť týmto dňom ukončený“. Doba nájmu je pritom viazaná na dobu obmedzenia poškodeného v možnosti užívať svoje motorové vozidlo v dôsledku škodovej udalosti spôsobenej klientom žalovaného. Relevantný je preto okamih, odkedy mohol poškodený opravené vozidlo užívať. V dôsledku poistnej udalosti poškodený nemohol svoje vozidlo reálne užívať odo dňa, kedy bolo toto prevzaté autoservisom za účelom vykonania opravy, až do odovzdania vozidla naspäť poškodenému. Doba opravy vozidla pritom poškodený nemal možnosť ovplyvniť. V súvislosti s dobou obmedzenia poškodeného dáva súd predovšetkým do pozornosti tú skutočnosť, že oprava vozidla sa vykonávala v zmluvnom autorizovanom servise žalovaného, z čoho je zrejmé aj to, že ak zmluvný servis žalovaného postupoval tým spôsobom, že nevydal aj skôr opravené motorové vozidlo do užívania poškodenému s tým, že čakal do zaslania krycieho listu poisťovne, ide o dohodu medzi autoservisom a poisťovňou, ktorú žalovaný nepoprel (žalobca predmetnú skutočnosť

tvrdil vo vyjadrení doručenom dňa 04.12.2023). Krycí list ako oznámenie o poistnom plnení predstavuje zabezpečenie úhrady nákladov za vykonanie opravy a protiplnením autoservisu je vydanie opraveného vozidla poškodenému.

44. V tomto smere súd dáva do pozornosti aj rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/94/2023, v zmysle ktorého „za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné považovať dobu do vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poistná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a 7 zákona o PZP vybavená skončením šetrenia, oznámením výšky poistného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. V prípade opravy poškodeného vozidla autoservis po vykonaní opravy vydá vozidlo len až po zaplatení ceny opravy alebo je možné (v prípade platného PZP) požiadať poisťovňu o vydanie krycieho listu preukazujúceho „prísľub“ poisťovne, že opravu vozidla zaplatí. Uvedená obchodná zvyklosť autoservisov je odvolaciemu súdu známa z vlastnej činnosti. Poškodený v prípade platnej poistenej zmluvy využije možnosť poskytnutia záruky poisťovne uhradiť cenu opravy vo forme krycieho listu (nemožno nútiť poškodeného aby sám zaplatil cenu opravy a následne uplatnil nárok u poisťovne). Je potrebné tiež zdôrazniť, že pokiaľ nie je faktúra servisu za opravu uhradená, poškodený nemôže svoje vozidlo užívať a jeho obmedzenie spôsobené poistnou udalosťou stále trvá. Nie je tiež bez významu, že predmetná oprava poškodeného motorového vozidla stála 5.092,16 eur, ktorú poškodený nemusí mať v deň vystavenia faktúry k dispozícii. Ukončením nájmu v deň vystavenia faktúry a odovzdaním náhradného vozidla by sa poškodený dostal do situácie, že zostane prakticky bez vozidla až do ukončenia likvidácie. Podľa názoru odvolacieho súdu nebolo v konaní preukázané, že momentom vystavenia faktúry za opravu zo strany servisu si mohol poškodený vozidlo prevziať a užívať ho a nájom náhradného motorového vozidla mohol byť v deň vystavenia faktúry ukončený. Preto je potrebné považovať za účelnú dobu nájmu náhradného vozidla od momentu, kedy bolo vozidlo prijaté do opravy až do momentu jeho vydania poškodenému, a to za predpokladu, že dobu nájmu úmyselne alebo z neobstaranosti poškodený nepredĺžil svojim úmyselným konaním alebo neobstaranosťou“.

45. Súd v súvislosti s účelnou dobou nájmu upozorňuje aj na názor Ústavného súdu SR sp. zn. III.ÚS 602/2022, v zmysle ktorej je zrejme, že „účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu zničeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok. Krajský súd v odôvodnení namietaného rozsudku určil moment zániku účelnosti nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla poškodeným v závislosti od toho, či ide o škodu čiastočnú alebo totálnu. V prípade čiastočnej škody krajský súd dospel k záveru, že účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. V tejto časti sa ústavný súd s názorom krajského súdu stotožňuje. V prípade totálnej škody ale krajský súd dospel k záveru, že účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď je objektívne zistiteľné, že oprava poškodeného vozidla je neúčelná, a v prípade sťažovateľky tento moment nastal, keď jej žalovaná oznámila spôsob likvidácie škodovej udalosti (neúčelnosť opravy vozidla). Tento záver však ústavný súd považuje za ústavne neudržateľný. 21. Poškodený, ktorému na motorovom vozidle vznikla čiastočná škoda, a poškodený, ktorému vznikla škoda totálna, sa nachádzajú v porovnateľnej situácii, keďže obaja nemôžu z objektívnych dôvodov užívať svoje vlastné motorové vozidlo a riešenie im ponúka nájom náhradného vozidla. Legitímna je preto otázka, prečo má byť poškodený, ktorému vznikla na motorovom vozidle totálna škoda v horšom postavení ako poškodený, ktorému vznikla škoda čiastočná, do ktorého ho dostane taký výklad právnej normy, podľa ktorého účelnosť nákladov možno považovať len do oznámenia poisťovne o spôsobe likvidácie. Poškodený ani po tomto oznámení poisťovne nemôže naďalej využívať svoje vlastné motorové vozidlo, čiže nedochádza k zmene jeho postavenia a naďalej je nútený využívať náhradné motorové vozidlo. Na základe uvedeného tak možno považovať dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia žalovanej o ukončení likvidácie škodovej udalosti [a o výške poistného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona o PZP, resp. poukázania finančných prostriedkov] za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady. 22. Za oznámenie o ukončení šetrenia škodovej udalosti nie je možné považovať predbežné oznámenie poisťovne o rozsahu poškodenia vozidla, t. j. oznámenie o spôsobe, akým bude poisťovňa ďalej pri šetrení škodovej udalosti postupovať. Dôležitým kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla môže v okolnostiach

prípade byť doručenie oznámenia o ukončení likvidácie (ukončenie šetrenia) škodovej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, keď poškodený ich prijatím (až) získa možnosť využívať hodnotu, ktorú pred škodovou udalosťou plnohodnotne realizoval využívaním poškodeného vozidla. K obdobnému záveru dospel aj Ústavný súd Českej republiky v náleze č. k. I. ÚS 2932/20 zo 14. januára 2021. 23. Preskúmaná záležitosť nie je v poisťných vzťahoch nijako nová. „Doba nájmu, za ktorú možno žiadať náhradu, sa spravuje podľa doby nevyhnutnej opravy alebo obstarania náhrady. Do doby nájmu treba započítať napr. dobu vystavenia posudku o škode a čas komunikácie s poisťovňou škodcu, nevyhnutnú dobu čakania na termín opravy, primeranú lehotu na rozhodnutie o tom, či sa škoda nahradí opravou alebo obstaraním nového vozidla. Aké časové obdobia sú primerané závisí od okolností jednotlivého prípadu. Ak poškodený preukázateľne nemá prostriedky na financovanie kúpy náhradného auta alebo jeho opravy, treba dobu nájmu priznať až po výplatu náhrady za spôsobenú škodu.“ (Greger, R. Zwickel, M. Haftungsrecht im Straßenverkehr. Handbuch und Kommentar. 2014 Walter de Gruyter GmbH Berlin/Boston, s. 651).

46. S ohľadom na vyššie uvedené závery ústavného súdu, v zmysle ktorých je postavenie poškodeného, ktorému na motorovom vozidle vznikla čiastočná škoda, a poškodeného, ktorému vznikla škoda totálna, porovnateľná, súd zdôrazňuje nasledovné. Účelnou a nevyhnutnou je doba nájmu náhradného vozidla do momentu, kedy sa poškodenému reálne dostane opravené motorové vozidlo do dispozičnej sféry na ďalšie používanie, čo v prípade prevzatia poškodeného vozidla do opravy zmluvným autorizovaným servisom poisťovne znamená až výzvou zo strany servisu na vyzdvihnutie tohto vozidla po samotnej oprave a doručení krycieho listu poisťovne.

47. Pokiaľ ide o výšku náhrady škody, otázka skutočnej škody bola riešená už v rozhodnutí R 7/1992, v zmysle ktorého skutočnou škodou spočívajúcou v nákladoch na vypožičanie či prenájom vozidla, prevyšujúcich náklady na prevádzku vlastného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť iba v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie - nájom náhradného vozidla, ktoré zodpovedá vozidlu zadržavanému. V tomto smere žalovaný nenamietal výšku-sadzbu denného nájomného. Vo vzťahu k poplatku vo výške 25 eur bez DPH/30 eur s DPH za pristavenie, prevzatie a čistenie vozidla, súd konštatuje, že súdna prax považuje za skutočnú škodu nielen prípady zmenšenia majetku, ale aj prípady akýchkoľvek nákladov vynaložených v súvislosti so vznikom a zabezpečením škody, čo celkom bez pochybností predmetné náklady za pristavenie, prevzatie a čistenie vozidla predstavovali. K položke v sume 37,36 eur s DPH, ktoré žalovaný odpočítal, pričom majú predstavovať prevádzkové náklady poškodeného vozidla počas doby nájmu, súd uvádza, že žalovaný dôvodnosť tejto námietky v konaní nepreukázal. V konaní predložil tzv. „kalkuláciu“, ktorá má predstavovať akýsi vlastný výpočet žalovaného za počet najazdených kilometrov, avšak k tomuto výpočtu absentujú akékoľvek ďalšie listiny, ktoré by predstavovali podklad tohto výpočtu. Súdu v tomto smere nie je zrejmé, na základe čoho a akým spôsobom žalovaný dospel k hodnote THS1 a THS2, ani samotnému výpočtu uvedenému pri počte najazdených kilometrov. Takýto odpočet nákladov považuje súd za absolútne nepreukázaný a nepodložený. K odpočtu tzv. prevádzkových nákladov a amortizácii súd odkazuje na závery vyplývajúce z rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.03.2013, sp.zn. 2Obdo/48/2012. Podľa názoru dovolacieho súdu v konečnom dôsledku poškodenie vozidla dopravou nehodou a následne vykonaná oprava v použití nových náhradných dielov vozidlo nezhodnocuje, pretože každou dopravnou nehodou, ktorou je vozidlo poškodené, sa vo všeobecnosti jeho technická hodnota znižuje. Správanie žalobcu ako poškodeného len viedlo k tomu, aby obnovil stav vozidla, ktorý tu bol pred škodovou udalosťou (dopravnou nehodou), a k vynaloženiu nákladov na vykonanú opravu bol žalobca donútený dopravnou nehodou. Žalobcovi musí byť kompenzovaná ujma, ktorá mu vznikla z titulu dopravnej nehody, za súčasného stavu, že žalovaný a ani vedľajší účastník na strane žalovaného nepreukázali, že by sa žalobca bezdôvodne obohatil, t. j., že by na opravu vozidla boli použité nové diely, ktoré nesmerovali k obnoveniu prevádzkyschopnosti vozidla, resp. že by nové diely s opravou poškodeného vozidla nesúviseli. Uplatnenie „amortizácie“ by bolo porušením zásady neminem laedere - nikoho nepoškodzovať. Účelom zákona, resp. zákonných ustanovení vyššie citovaných a súdneho konania, je taký postup, aby sa poškodenému - žalobcovi, jeho právo na náhradu škody v plnej miere kompenzovalo, čo je v zhode aj so spravodlivým výkladom zákona. Opačný prístup k prejednávanej sporovej veci, ktorý by nezohľadnil vykompenzovanie škody v celom rozsahu v dôsledku vynaložených nákladov žalobcom na opravu poškodeného vozidla, aby sa toto dostalo do stavu pred poškodením, by bol aj v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorá kladie dôraz pri rozhodovaní všeobecných súdov na princíp riadneho a spravodlivého procesu v zmysle čl. 46 Ústavy SR a s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

48. Pokiaľ ide o žalovaným odpočítané položky v sumách 186,35 eur a 148,13 eur, ktoré majú predstavovať dlžné poistné poškodeného za označené poistné zmluvy č. 6822498212 a č. 6812886174, súd posúdil námietku žalobcu týkajúcu sa nepreukázania a nedostatočnej identifikácie (o aké poistné zmluvy sa má jednať a z čoho majú pozostávať uvedené sumy) za dôvodnú. Žalovaný v tomto smere nepreukázal dôvodnosť samotného odpočtu, keď vzhľadom na námietku žalobcu v konaní nepredložil predmetné zmluvy, ani nepreukázal samotnú výšku dlžného poistného poškodeného. Okrem toho, súd zdôrazňuje, že predmetné započítanie dlžných súm žalovaný vykonal až samotným oznámením zo dňa 13.01.2022 voči poistníkovi, ktorému bola pohľadávka poškodeného postúpená dňa 10.12.2021 a oznámená žalovanému dňa 16.12.2021 (žalobca uvedenú skutočnosť preukázal, pričom žalovaný na pojednávaní dňa 09.02.2024 sám tvrdil uvedenú skutočnosť). Súd preto upozorňuje aj na § 529 ods. 1 OZ, v zmysle ktorého námietky proti pohľadávke, ktoré mohol dlžník uplatniť v čase postúpenia, mu zostávajú zachované i po postúpení pohľadávky. Na základe uvedeného je zrejmé, že dlžník si po postúpení pohľadávky mohol uplatniť všetky námietky, ktoré mal voči postupcovi. V tomto smere je však v § 529 ods. 2 OZ upravené, aké pohľadávky dlžník môže použiť na započítanie, ako aj lehotu dokedy je potrebné tieto námietky a započítanie postupníkovi oznámiť. Podľa citovaného ustanovenia totiž dlžník môže použiť na započítanie voči postupníkovi aj svoje na započítanie spôsobilé pohľadávky, ktoré mal voči postupcovi v čase, keď mu bolo oznámené alebo preukázané postúpenie pohľadávky, ak ich oznámil bez zbytočného odkladu postupníkovi. Toto právo má dlžník aj v prípade, že jeho pohľadávky v čase oznámenia alebo preukázania postúpenia neboli ešte splatné. V tomto smere preto súd konštatuje, že 1 mesačná nečinnosť zo strany žalovaného, nemôže byť posudzovaná ako oznámenie postupníkovi vykonané bez zbytočného odkladu. V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR z 30.08.2018, sp. zn. 2 Cdo 150/2017 vyplýva, že „z časového určenia lehoty „bez zbytočného odkladu“ je potrebné vyvodit', že ide o veľmi krátku lehotu, ktorou je mienené bezodkladné, nemeškajúce, bezprostredné či okamžité konanie smerujúce k splneniu povinnosti či k urobeniu právneho úkonu alebo iného prejavu vôle, pričom doba trvania lehoty bude závisieť od okolností konkrétneho prípadu. Pokiaľ osoba, ktorej je takáto lehota určená, bez zbytočného odkladu nekoná, bude mať zbytočný odklad (nedôvodná nečinnosť) pri príprave splnenia povinnosti či urobenia právneho úkonu, ktoré sú na túto lehotu viazané, ten dôsledok, že právne účinky spojené s dodržaním lehoty nenastanú“. Negatívne dôsledky spojené s tým, že dlžník neoznámil bez zbytočného odkladu podľa § 529 ods. 2 OZ postupníkovi pohľadávku, ktorú mal voči postupcovi v čase, keď mu bolo oznámené alebo preukázané postúpenie pohľadávky (§ 526 OZ), má za následok, že započítanie dlžného poistného poškodeného nie je možné, a to bez ohľadu na to, že počas plynutia tohto obdobia pripadali aj vianočné sviatky (poznámka súdu: trvajúce tri dni), počas ktorých nemohol žalovaný predmetné odpočítanie uskutočniť (námietka žalovaného).

49. Na základe úpravy § 442 ods. 1 OZ (pri zohľadnení povahy postúpenej pohľadávky, ktorá sa postúpením nemení) a v spojení s úpravou vyplývajúcou zo špeciálneho právneho predpisu zákona o PZP, a to § 4 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, súd žalobe v časti celej požadovanej istiny vyhovel ako skutkovo a právne dôvodnej a priznal žalobcovi celú žalovanú istinu v sume 866,57 eur (bez DPH), ktorá zodpovedá rozdielu sumy uplatneného nároku vo výške 2.433,22 eur bez DPH eur a sumy žalovaným vyplateného poistného plnenia 1.566,65 eur bez DPH.

50. Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

51. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

52. Podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

53. Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

54. Podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

55. Podľa § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

56. Základná úroková sadzba ECB v období od 16.03.2016 do 26.07.2022 bola vo výške 0,00 %.

57. Okrem iného sa žalobca domáhal aj z predmetnej istiny úrokov z omeškania vo výške 5 % p.a. od 28.01.2022, teda v lehote 15 dní odo dňa ukončenia šetrenia. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 13.01.2022 vyplýva, že žalovaný poukázal sumu 1.566,65 eur na účet žalobcu. Náhrada škody, ktorú mal žalovaný vyplatiť je peňažným plnením a z dôvodu, že sa dostal s jej plnením do omeškania žalobca si uplatnil podľa § 517 ods. 2 OZ príslušenstvo žalovanej pohľadávky nasledujúcim dňom po uplynutí 15-dňovej zákonom stanovenej lehoty splatnosti, teda dňom 28.01.2022. Od tohto dátumu súd zaviazal žalovaného na zaplatenie príslušenstva žalovanej pohľadávky, keďže dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní. Výšku úrokov z omeškania súd určil v súlade s vyššie citovaným ustanovením v príslušnej základnej úrokovej sadzbe, teda vo výške 5 % denne, tak ako je uvedené vo výroku rozsudku.

58. Súd v súvislosti s námietkou žalovaného týkajúcej sa úrokov z omeškania poukazuje na skutočnosť, že Ústavný súd Slovenskej republiky v Nálezoch Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 309/2020 a III. ÚS 214/2020 zo 14. októbra 2021 a sp. zn. III. ÚS 215/2020 z 28. októbra 2021 zhodne skonštatoval, že výklad § 11 ods. 6 až 8 zákona o PZP prijatý všeobecnými súdmi v zrušovaných rozhodnutiach vylučuje poskytnutie poistného plnenia, ktoré by zahŕňalo aj úroky z omeškania z náhrady škody a dostáva sa tak do ostrého konfliktu s racionálnym účelom právnej úpravy. Súdny zároveň neaplikovali eurokonformný výklad v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES zo 16. septembra 2009 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti (kodifikované znenie), keď všeobecné súdy sú zároveň súdmi Európskej únie, ktoré sú povinné aplikovať únieové právo (rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie C-106/77 vo veci Simmenthal). Ústavný súd Slovenskej republiky v odôvodnení nálezu III. ÚS 215/2020 z 28. októbra 2021 uviedol, že poisťovňa bola poškodeným priamo žalovaná, a preto sa na priznanie úroku z omeškania vzťahujú ustanovenia, podľa ktorých sa poisťovňa dostáva do omeškania bezprostredne po tom, ako si poškodený u nej uplatní svoj priamy nárok na náhradu škody s tým rozdielom, že na úrok z omeškania nemá nárok za obdobie troch mesiacov na šetrenie poistnej udalosti a 15 dní na výplatu, ak k výplate žiadanej náhrady skutočne došlo. V odôvodnení uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/27/2021 zo dňa 23.02.2022 poukazuje na citované nálezy ústavného súdu a konštatuje, že ak súdy pri výklade ustanovenia § 11 ods. 6 až 8 zákona o PZP vychádzali výlučne z gramatického výkladu uvedených ustanovení, nezohľadnili účel prijatej právnej normy a výklad neuskutočnili eurokonformným spôsobom. Prijatým nesprávnym výkladom následne spôsobili, že žalobcovi odopreli časť uplatneného nároku (úrok z omeškania), a to s odôvodnením, ktoré nedalo logické a udržateľné odpovede na podstatné otázky výkladu predmetných ustanovení. Preto pokiaľ bol Ústavným súdom SR označený ako ústavne nesúladný spôsob, akým všeobecné súdy dospeli k záveru o vzniku práva poškodeného na úrok z omeškania až po uplynutí lehoty na plnenie určenej súdom po právoplatnosti rozhodnutia súdu o výške škody, je potrebné rovnaký záver prijať aj v tejto veci.

59. Súd preto vzhľadom na vyššie uvedené poukazuje na citované zákonné § 11 ods. 7 zákona o PZP, ktoré upravuje povinnosť poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie do 15 dní a to jednak po doručení mu právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, alebo do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie. Zo žiadneho zákonného ustanovenia zákona o PZP nemožno vyvodiť, že sankcia v prípade omeškania s poskytnutím poistného plnenia v zmysle § 11 ods. 7 zákona o PZP, v spojení s § 517 ods. 2 OZ je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona o PZP. Zákonná povinnosť

zaplatiť veriteľovi úroky z omeškania, vyplývajúce z § 517 ods. 2 OZ vzniká pri omeškaní s plnením, a nie je podmienená ďalším zákonným ustanovením. Preto, ak poisťovateľ neposkytne poistné plnenie v lehote podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP, a to bez ohľadu na to, či porušil, alebo neporušil povinnosti vyplývajúce z § 11 ods. 6 zákona o PZP, vznikne mu zákonná povinnosť zaplatiť poškodenému úroky z omeškania. Poisťovňa je tak v prípade nesplnenia si nepeňažnej povinnosti sankcionovaná úrokom z omeškania podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP, a v prípade omeškania s nesplnením peňažnej povinnosti podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP je sankcionovaná úrokom z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ. Obidve sankcie preto existujú vedľa seba, nie sú podmienené a každá z nich má svoj samostatný skutkový a právny základ.

60. Lehotu na plnenie (do troch dní od právoplatnosti rozsudku) uvedenú v prvom výroku enunuciátu rozsudku súd určil v súlade s ustanovením § 232 ods. 3 veta prvá CSP, podľa ktorého, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku.

61. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

62. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

63. O nároku na náhradu trov konania žalobcu rozhodol súd v súlade s § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalobca bol vo veci v celom rozsahu úspešný, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu 100 %. O ich výške rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku s poukazom na § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie bude predložené na rozhodnutie Krajskému súdu v Bratislave. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 365 CSP.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica (§ 48 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z.-Exekučný poriadok).